

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.097/1
van 12 maart 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende de
definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan 'Noord-Zuidverbinding N74''

Op 10 februari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Noord-Zuidverbinding N74’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 maart 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Noord-Zuidverbinding N74” definitief vast te stellen.

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 werd reeds overgegaan tot de definitieve vaststelling van een gelijknamig gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Dat besluit is evenwel, samen met het goedkeuringsbesluit van 22 september 2008 betreffende het ervoor opgestelde planmilieueffectrapport (plan-MER), vernietigd door de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, bij arrest nr. 223.083 van 29 maart 2013.¹

Met het ontworpen besluit wordt het betreffende plan, waarvan de opmaak is hernomen vanaf de gedeeltelijke wederuitvoering van de ervoor vereiste milieueffectrapportage, in enigszins gewijzigde vorm opnieuw definitief vastgesteld.²

2.2. Het plan bevat een gebied voor wegeninfrastructuur (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften - bijlage II bij het ontworpen besluit), onderbroken, respectievelijk omgeven door een telkens in overdruk aangeduid gebied voor ongelijkvloerse wegeninfrastructuur (artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften) en door een gebied voor landschappelijke en functionele inpassing van wegeninfrastructuur (artikel 3 van de stedenbouwkundige voorschriften). Een ander deel van het plangebied wordt bestemd tot natuurgebied (artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften), waarvan bepaalde delen in overdruk worden aangeduid als werfzone (artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften). Verder zijn er voor verschillende plaatsen binnen het plangebied nog symbolische aanduidingen in overdruk van verbindingen voor langzaam verkeer, van een ecoduct, van hoogspanningsleidingen en tot opheffing van een reservatiestrook (zie respectievelijk de artikelen 4, 5.1, 7 en 8 van de stedenbouwkundige voorschriften).³

¹ De nietigverklaring is in essentie gemotiveerd door het gegeven dat “het bestreden [G]RUP definitief [werd] vastgesteld zonder dat de verwerende partij een beroep heeft gedaan op de afwijkingsmogelijkheid in artikel 36ter, § 5 decreet [van 21 oktober 1997]” hoewel “moet worden aangenomen dat het derde deelplan geen maatregel is om de betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszones te vermijden of te voorkomen, maar een maatregel om die betekenisvolle aantasting te compenseren of vervangen” (zie in het voornoemde arrest, nrs. 25-33).

² Het verdient aanbeveling om de verschilpunten tussen het vernietigde en het voorliggende plan in de aanhef van het ontworpen besluit of in de toelichtingsnota uiteen te zetten.

³ De laatstvermelde opheffing wordt aangegeven op een afzonderlijk deelplan van het als bijlage I bij het ontworpen besluit gevoegde grafisch plan.

De bestemmingen gegeven in de artikelen 1 en 5 van de stedenbouwkundige voorschriften beslaan slechts gedeelten van het plangebied. Voor het overige van het plangebied is het de bedoeling dat de bestemmingen vermeld in het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan nr. 19 Hasselt-Genk blijven gelden, maar dan met de in het ontworpen gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aangeduide overdrukken die daarop betrekking hebben.

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt.

3.2. Daarnaast vindt het ontworpen besluit ook rechtsgrond in de volgende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’:

- artikel 13, §§ 1 en 3, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en daarbij de uitvoering van bepaalde activiteiten wordt onderworpen aan voorwaarden;⁴
- artikel 17, § 3, tweede lid, voor zover het voorliggende plan kan worden geacht van rechtswege de opheffing te realiseren van een onderdeel van een volgens artikel 21 vastgesteld afbakeningsplan door aan dat onderdeel een bestemming te geven waardoor het niet meer krachtens artikel 20 zou kunnen worden aangeduid als Grote Eenheid Natuur (GEN) of Grote Eenheid Natuur in Ontwikkeling (GENO);⁵
- artikel 18, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen die, binnen het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk), strekken tot een beheer van de waterhuishouding gericht op de verwezenlijking van een duurzaam ecologisch functioneren van een watersysteem dat bij de bestaande of beoogde natuur behoort;⁶
- artikel 25, § 1, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen om in GEN, bij voorrang ten opzichte van de andere functies in het gebied, en in

⁴ Zie de artikelen 3.1, tweede lid, eerste streepje, en 3.4, derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften, aangenomen dat die bepalingen niet enkel zijn gericht op specifiek natuurbehoud in het VEN of speciale beschermingzones.

⁵ Een deel van het plangebied bestrijkt gedeeltelijk de GEN ‘De Mangel- en Winterbeek’, zo blijkt uit de toelichtingsnota (tekst, p. 33, nr. 5.1.3, en kaart 3 van bijlage IIb bij het ontworpen besluit). Verder in die nota (tekst, p. 64, nr. 10) wordt vermeld dat “[d]e gebieden van het VEN-gebied Mangel- en Winterbeek (BVR 18 juli 2003) voor de gebiedsdelen gelegen binnen het gebied voor wegeninfrastructuur van het GRUP worden opgeheven”. Aan de maatregelen waarmee zulk een opheffing gepaard dient te gaan, is een overweging gewijd in de aanhef van het ontworpen besluit.

⁶ Zie artikel 3.5 van de stedenbouwkundige voorschriften (“het bereiken van de randvoorwaarden die nodig zijn voor het behoud van de watersystemen (...) voor zover de technieken van de natuurtechnische milieubouw gehanteerd worden”, die er, blijkens de bijbehorende toelichting, op zijn gericht “bestaande natuurwaarden zoveel als mogelijk te behouden of ze te ontwikkelen of te versterken”).

GENO, rekening houdend met de overige functies in het gebied, de natuur en het natuurlijke milieu te behouden, te herstellen en te ontwikkelen;⁷

- artikel 36ter, §§ 1, 2, eerste lid, en 4, respectievelijk voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften binnen een speciale beschermingszone instandhoudingsmaatregelen worden genomen, buiten zulk een zone wordt voorzien in maatregelen ter vermindering in die zone van elke verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijke milieu van habitats, alsook van elke betekenisvolle verstoring van een beschermde soort, en er door het opleggen van voorwaarden zorg voor wordt gedragen dat er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan.⁸

De toepasselijkheid van de voormelde onderdelen van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 vereist wel dat de maatregelen die betrekking hebben op speciale beschermingszones thans wel kunnen worden beschouwd als milderende maatregelen waardoor voor elk van die zones een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de zone als gevolg van het voorliggende plan kan worden vermeden, en dat zij dus niet moeten worden geherkwalificeerd als de in paragraaf 5 van voornoemd artikel 36ter vermelde compenserende maatregelen voor een plan dat wel degelijk een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken.⁹ Daarover kan slechts uitsluitend worden verkregen middels een doorgedreven onderzoek van de passende beoordeling die voor het voorliggende plan is (her)uitgevoerd en waarin effectief wordt geconcludeerd dat met milderende maatregelen een betekenisvolle aantasting in de voormelde zin kan worden voorkomen.¹⁰ Een dergelijk onderzoek, dat ook een inschatting vergt van feitelijke gegevens, kan de afdeling Wetgeving van de Raad van State niet uitvoeren, zodat op dat punt een voorbehoud dient te worden gemaakt.

3.3. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften maatregelen bevatten in het kader van de watertoets,¹¹ vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

⁷ Zie de artikelen 3.1 en 3.4, derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften, voor zover gericht op natuurbehoud in het VEN.

⁸ Zie de artikelen 1.4, 2.4 en 3.6 van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook, voor de opgelegde voorwaarden in de zin van de laatstvermelde decretale bepaling, de stedenbouwkundige voorschriften die de uitdrukking vormen van de maatregelen vermeld in de toelichtingsnota, tekst, p. 26, nr. 4.3.3, zoals artikel 5.1.

⁹ Zoals dat wel het geval was in het voornoemde vernietigingsarrest.

¹⁰ Zie voor die conclusie onder meer de toelichtingsnota, tekst, p. 26, nr. 4.3.3, en voor een bepaalde weergave van de eraan ten grondslag liggende analyse, het ontworpen besluit, vijfde overweging in de aanhef, waarin onder andere wordt gewag gemaakt van “een belangrijke wijziging ten opzichte van het destijds uitgevoerde milieuonderzoek”.

¹¹ Zie onder meer de artikelen 1.6 en 2.6 van de stedenbouwkundige voorschriften en de toelichtingsnota, tekst, p. 27, nr. 4.3.4, over de uitvoering en de invloed van de uitvoering van de watertoets, inzonderheid de vermelding dat “maatregelen op dit planniveau (...) reeds concreet uitgewerkt” zijn.

VORMVEREISTEN

4.1. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan¹² dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.¹³ Uit artikel 4.2.1, tweede lid, van hetzelfde decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

Artikel 4.2.3, §§ 1 en 2, 1°, van het decreet van 5 april 1995 luidt:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende

¹² In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven.”

¹³ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage.”

Het voorliggende plan is op grond van de voornoemde decretale bepalingen onderworpen aan de plan-MER-plicht.

In het ontworpen besluit en in de toelichtingsnota erbij wordt inzake de nakoming van de plan-MER-plicht verwezen naar het plan-MER dat op 25 februari 2014 is goedgekeurd door de dienst Milieueffectrapportagebeheer (dienst MER) van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie.¹⁴ Dat plan-MER en die goedkeuringsbeslissing zijn gevoegd als bijlage IIId bij het ontworpen besluit.¹⁵

Tevens bevat de toelichtingsnota de verklaring bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex.¹⁶⁻¹⁷

4.2. Er valt op te wijzen dat het voormelde plan-MER is opgemaakt zonder de erop toepasselijke procedure volledig opnieuw te doorlopen. Er is voortgebouwd “op de geldige procedurestappen, die niet nietig zijn verklaard, zijnde de kennisgeving en de richtlijnen en aanvullende bijzondere richtlijnen”. Wel heeft de dienst MER een aantal nieuwe “aanvullende bijzondere schriftelijke richtlijnen (...) opgesteld op 28 november 2013, als aanvulling op de afgebakende inhoud van de kennisgeving van 2007 en de richtlijnen van 2008 om deze (...) te actualiseren”.¹⁸ Die werkwijze heeft aanleiding gegeven tot bezwaren, opmerkingen en

¹⁴ Zie het ontworpen besluit, negende lid van de aanhef, en artikel 1, derde lid, 1°, alsook de toelichtingsnota, tekst, p. 20, nr. 4.3.

¹⁵ Zie het ontworpen besluit, artikel 1, derde lid, 3°.

¹⁶ Artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex luidt:

“In voorkomend geval wordt de verklaring, vermeld in artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid opgenomen in een toelichtingsnota bij het ruimtelijk uitvoeringsplan.”

Artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995, waarnaar in de voormelde bepaling wordt verwezen, luidt van zijn kant:

“Wanneer een plan of programma wordt vastgesteld, moet de initiatiefnemer de instanties, vermeld in artikel 4.2.11, § 2, het publiek en elke uit hoofde van artikel 4.2.11, § 2, tweede lid, geraadpleegde instantie, gewest of Lid-Staat van de Europese Unie in kennis stellen van de volgende documenten:

(...)

2° een verklaring die samenvat:

a) hoe de milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd;

b) hoe rekening werd gehouden met het overeenkomstig artikel 4.2.10 goedgekeurde plan-MER en de overeenkomstig artikel 4.2.11, § 1 en § 2, gegeven adviezen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging;

c) de redenen waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, en dit in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

(...)”.

¹⁷ Zie de toelichtingsnota, tekst, p. 56-63, nr. 9, voor zover de milieuverklaring specifiek is gericht op de maatregelen die worden getroffen bij de opmaak van het voorliggende plan. Daarnaast wordt in dezelfde tekst ook ingegaan op maatregelen die zijn te nemen op projectniveau.

¹⁸ Zie onder meer het ontworpen besluit, tweede overweging op p. 13 van de aanhef.

adviezen,¹⁹ maar in de aanhef van het ontworpen besluit wordt gesteld dat zij “in overeenstemming met de bepalingen van het DABM [= decreet van 5 april 1995]” is.²⁰

In dat verband kan enerzijds worden vastgesteld dat het op grond van punt 2° van artikel 4.2.8, § 6, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 aan de dienst MER staat om een beslissing te nemen over “de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER, die de administratie naast de algemene richtlijnen vervat in de richtlijnenboeken, zoals bedoeld in artikel 4.6.2, kan opleggen”, tezamen met de andere in het betreffende lid vermelde elementen (inhoudsafbakening en goedkeuring van de opstellers) van de volledig verklaarde kennisgeving betreffende het op te maken plan-MER, “[n]a beëindiging van de termijnen, vermeld in [paragraaf] 5”, paragraaf waarvan het eerste lid betrekking heeft op de raadpleging van het publiek en van adviesorganen over de voormelde kennisgeving.²¹ Anderzijds voorziet artikel 4.2.9, § 3, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 in overleg van de erkende MER-coördinator met de dienst MER tijdens het opstellen van het plan-MER en in de verplichting voor die coördinator om “in voorkomend geval de aanvullende bijzondere schriftelijke richtlijnen van de administratie, als aanvulling op de afgebakende inhoud en de bijzondere richtlijnen, vermeld in artikel 4.2.8, § 6, in acht [te] nemen”. Dat laatste kan erop wijzen dat de raadpleging van het publiek en van adviesinstanties vooral van belang wordt geacht op het vlak van de inhoudsafbakening van het plan-MER²² en minder voor de bepaling van redactionele richtlijnen.

Voor zover valt aan te nemen dat de actualisering die te dezen heeft plaatsgevonden, kan worden geacht enkel betrekking te hebben op het geëigende voorwerp van zulke richtlijnen, zou zij daarom mogelijk aanvaardbaar kunnen zijn. Uitmaken of dat ook daadwerkelijk het geval is, vereist een doorgedreven onderzoek van de totstandkoming van het betreffende plan-MER en een beoordeling van feitelijke gegevens waartoe de afdeling Wetgeving van de Raad van State niet kan overgaan, zodat op dat punt een voorbehoud dient te worden gemaakt. In elk geval zouden de stellers van het ontwerp er goed aan doen om de formele motivering in verband met die aangelegenheid verder uit te werken.

5. Het voorliggende plan heeft mede betrekking op gebied dat is gelegen in of nabij speciale beschermingszones (vogel- en habitatrictlijngebieden)²³ en is op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 onderworpen aan een passende beoordeling wat de effecten ervan betreft die een betekenisvolle aantasting kunnen veroorzaken

¹⁹ Zie aldus het advies van de SARO van 26 maart 2014, waarin op p. 2 en 4, nrs. 5 en 7, wordt gevraagd “juridische duidelijkheid te verschaffen over op basis van welke rechtsgrond geoordeeld werd dat een openbaar onderzoek over de aanvullende bijzondere richtlijnen niet moet gebeuren”.

²⁰ Zie het ontworpen besluit, tweede overweging op p. 13 van de aanhef.

²¹ Artikel 4.2.8, § 7, van het decreet van 5 april 1995 schrijft bovendien voor dat die beslissing onverwijld wordt meegedeeld aan onder meer de bedoelde adviesorganen en dat zij overeenkomstig hoofdstuk III van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ wordt ter beschikking gesteld van het publiek.

²² Zie artikel 4.2.8, § 6, eerste lid, 1°, waarbij er de aandacht op zij gevestigd dat die inhoudsafbakening ook de “methodologie” dienaangaande omvat.

²³ Zie onder meer de toelichtingsnota, tekst, p. 33, nr. 5.1.3, alsook kaart 3.

van de natuurlijke kenmerken van die zones. Die passende beoordeling is geïntegreerd in het plan-MER.²⁴

6. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd, die eveneens is opgenomen in het plan-MER.²⁵

7. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van hetzelfde besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 25 februari 2014 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.²⁶

8. In het ontworpen besluit en in de toelichtingsnota erbij wordt vermeld dat Onroerend Erfgoed op 1 april 2014 een zorgplichtnota op het vlak van het onroerend erfgoed heeft goedgekeurd.²⁷ Die nota en goedkeuringsbeslissing vormen bijlage IIIe bij het ontworpen besluit.²⁸

9. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) heeft op 26 maart 2014 op grond van artikel 2.2.6, § 1, tweede lid, van de Codex advies uitgebracht over het voorontwerp van het voorliggende plan.²⁹

²⁴ Overeenkomstig artikel 36ter, § 3, zesde lid, van het decreet van 21 oktober 1997. Zie het ontworpen besluit, negende lid van de aanhef, en artikel 1, derde lid, 1° en 3°, alsook de toelichtingsnota, tekst, p. 26, nr. 4.3.3.

²⁵ Zie het ontworpen besluit, negende lid van de aanhef, en artikel 1, derde lid, 1° en 3°, alsook de toelichtingsnota, tekst, p. 27, nr. 4.3.4.

²⁶ Zie het ontworpen besluit, elfde lid van de aanhef, en de toelichtingsnota, tekst, p. 28, nr. 4.4.

²⁷ Zie het ontworpen besluit, tiende lid van de aanhef, en de toelichtingsnota, tekst, p. 28, nr. 4.5.

²⁸ Zie het ontworpen besluit, artikel 1, derde lid, 4°, waar de goedkeuringsbeslissing evenwel niet wordt vermeld.

²⁹ Zie het ontworpen besluit, dertiende lid van de aanhef.

10. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 en het openbaar onderzoek liep van 16 juni 2014 tot 14 augustus 2014. Er werd verzocht om de adviezen van de bevoegde gemeenteraden en provincieraad.³⁰

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

11. Uit de bespreking van de rechtsgrond volgt dat in de aanhef van het ontworpen besluit de verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepalingen dient te worden aangepast.

12. Tevens moet in de aanhef, vóór de overwegingen, een verwijzing worden ingevoegd naar het advies van de Raad van State. Die verwijzing dient te worden gesteld als volgt:

“Gelet op advies 57.097/1 van de Raad van State, gegeven op 12 maart 2015, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

Bijlage II – Stedenbouwkundige voorschriften

Algemene opmerking

13. De redactie van de stedenbouwkundige voorschriften dient nog te worden nagezien.³¹

Artikel 1.7

14. In het vierde streepje van de opsomming in artikel 1.7 van de stedenbouwkundige voorschriften wordt gewag gemaakt van “de ecologische verbinding zoals bepaald in artikel 5.1 en de aanleg van een ecoduct ter hoogte van de kruising van het gebied voor wegeninfrastructuur

³⁰ Zie het ontworpen besluit, vijftiende tot zeventiende lid van de aanhef. Er is advies gegeven door de provincieraad van de provincie Limburg op 18 juni 2014 en door de gemeenteraden van de gemeenten Hechtel-Eksel, Heusden-Zolder en Zonhoven op respectievelijk 24, 26 en 30 juni 2014.

³¹ Zo zijn de volgende verbeteringen mogelijk:

- in de artikelen 1.3, 3.5 en 5, vierde lid, schrijf men “buiten de natuurlijke overstromingsgebieden, voor zover de technieken van de natuurtechnische milieubouw worden gehanteerd” (zonder herhaling van het woord “toegelaten” en zonder streepje binnen het woord “natuurtechnische”);
- in artikel 1.7, derde streepje, schrijf men “geldende milieukwaliteitsnormen” (niet: “geldend”);
- in de artikelen 1.6 en 2.6, schrijf men “De realisatie van wegeninfrastructuur en aanhorigheden is toegelaten” (niet: “zijn toegelaten”);
- in artikel 5.1, tweede lid, schrijf men “onder om het even welke vorm” (niet: “onder het even welke vorm”).

Ook verdient het aanbeveling om de redactie van het identieke eerste lid van de artikelen 3.4 en 6.1, en van de identieke artikelen 1.4, 2.4 en 3.6 aan te passen met het oog op een betere leesbaarheid ervan.

en het natuurgebied zoals bepaald in artikel 5”, wat aangeeft dat de ecologische verbinding en het ecoduct van elkaar zijn te onderscheiden.

In de tekst van artikel 5.1 wordt evenwel enkel melding gemaakt van het ecoduct. De ecologische verbinding wordt slechts vermeld in de toelichting bij dat artikel.

De redactie van de voormelde artikelen 1.7 en 5.1 dient dan ook beter op elkaar te worden afgestemd.

15. In het laatste onderdeel van de opsomming in artikel 1.7 wordt voor de indiening van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de toepassing opgelegd van “het principe ‘goed verlichten’”.

Ter wille van de rechtszekerheid dient minstens in de toelichting bij die bepaling te worden verduidelijkt wat onder dat principe moet worden verstaan.

Artikel 3.3

16. De steller van het ontwerp dient na te gaan of in artikel 3.3 van de stedenbouwkundige voorschriften niet ook dient te worden gerefereerd aan de toepassing van artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 2°, van de Codex, over de adviesverlening in de bijzondere procedure.³²

In voorkomend geval kan dan ook ter overweging worden gegeven om de redactie van artikel 3.3 van de stedenbouwkundige voorschriften aan te passen als volgt:

“Aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning worden voor advies voorgelegd aan de beheerder van de wegeninfrastructuur gesitueerd in de gebieden bepaald in de artikelen 1 en 2. De adviesaanvraag wordt behandeld in overeenstemming met, naargelang het geval, artikel 4.7.16, § 1, dan wel artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”

³² Luidens artikel 4.7.1, § 1, 2°, van de Codex geldt die bijzondere procedure immers “voor handelingen van algemeen belang of voor aanvragen ingediend door publiekrechtelijke rechtspersonen”.

Artikel 7

17. Indien aan artikel 7 van de stedenbouwkundige voorschriften onder meer de bedoeling ten grondslag zou liggen dat de aanleg van een hoogspanningsleiding enkel mogelijk is voor zover die leiding bovengronds is, wat uit de erbij horende toelichting zou kunnen worden afgeleid, wordt dat het best in het artikel gepreciseerd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

GREET VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME